

ZEMĚŠ ZASLĀ•BENĀ•V.

PondĀ•lĀ-, 24 bĀ•mĀezen 2014

Dnes mĀ•mĀme k západnímu pobĀ•mĀeĀ•í. Na check-point stojí dĀ•sná fronta, taktĀ•¾ v JeruzalĀ•m je dopravní zácpa. Je pá západu slunce zaĀ•inā šabat, takĀ•¾e vše, co má nohy a kola, je v ulicích. Pátek je taktĀ•¾ muslimský den volna.

DĀ•ti v PalestinĀ• chodí do školy od pondĀ•lí do Ā•tvrťka, v pátek mají volno, pak jdou v sobotu zas do šk v nedĀ•li zas mají volno. Abychom nestrávili pĀ•l dne v kolonĀ•, volíme alternativní cestu v duchu hesla „je to sice dál, zato horši cesta“; nikoli po dálnici na JeruzalĀ•m a pak dále na Tel Aviv, ale zĀ•stáváme na Západním bĀ•mĀehu a mĀ•mĀme pĀ•mes Bejt Sahur, coĀ•¾ je betlémské soumĀ•stí, na sever po „americké silnici“ Americká se jí Ā•mĀiká proto, Ā•¾e její rekonstrukci financovaly USA. Vede pĀ•mes údolí Kidronu a bývala prý velmi nebezpeĀ•ná. Celkem chápu :-). PĀ•medstavte si tah Praha – Strakonice jako silnici na Dlouhý strĀ•nĀ• :-). NaštĀ•stí sedím na tý správný stranĀ• autobusu a výhled do propasti mám pĀ•mes uliĀ•ku. Na druhé stranĀ• údolí se stoĀ•íme na západ, minen

odboĀ•ku na Ramalláh a to uĀ•¾ jsme venku z Judské pouštĀ• a šáronskou níĀ•ínou mĀ•mĀme k StĀ•medozem moĀ•mi. Podél pobĀ•mĀeĀ•í na sever, projedeme Tel Avivem (Kopcem Jara), který vyrostl v píseĀ•ných dunách na pĀ•medmĀ•s Jaffy, aĀ•¾ do Caesarei. Ā•Āim je Miami South Beach na FloridĀ•, tím je Ceasarea v Izraeli :-). KaĀ•¾dá lepši ce

má letní domek. A taky tu mají jediné izraelské golfové hĀ•mištĀ•. Ve starovĀ•ku byla Caesarea Maritima (Caesarea PĀ•mĀimĀ•ská) velkým mĀ•stem a významným pĀ•mĀistavem srovnatelným tĀ•mĀeba s Alexandrií. Nevelkou fénickou pĀ•mĀivedl k rozkvĀ•tu a slávĀ• Herodes. Nechal vybudovat dvĀ• obrovská moĀ•, z dvousetskubíkových kvĀ•drĀ•

spouštĀ•ných pĀ•mĀimo do moĀ•me (jak, to se mĀ• nepetejte), jedno molo mĀ•lo na délku 540 metrĀ• a to druhé 270. Dne z nich ale nic nevidíte, pĀ• jsou asi pĀ•t metrĀ• pod hladinou, propadla se u pĀ•mĀileĀ•itosti zemĀ•tĀ•esení. A samozĀ•mĀejm nesmĀ•ly chybĀ•t nezbytné atributy jako amfiteátr, chrám, láznĀ•, hipodrom, aquadukt atakdáleatakdale. Po

HerodovĀ• smrti se v Caesarei usídili Ā•mĀimštĀ• místodrĀ•íci, mezi jinými i Pilát Pontský, jehoĀ•¾ jméno bylo objeveno n dedikaĀ•ním nápisem ve zĀ•mĀiceninách zdešiho divadla. V byzantské Ā•Āme byla Caesarea intelektuálským centrem s knihovnou Ā•itajíc 30 000 svazkĀ•. No, a pak uĀ•¾ to šlo podle obvyklého scénĀ•Ā•me: Arabové – kĀ•mĀiĀ•áci – Arabové – prach a písek. A uĀ•¾ zase smĀ•Ā•ujeme dál na sever. Na samém nose pohoĀ•mĀí Karmel sedí pĀ•mĀ Haifa. Ā•Āst ho leĀ•í na kopci (546 m n.m.), Ā•ást pod kopcem na pobĀ•mĀeĀ•í. Významný pĀ•mĀirodní pĀ•mĀistav ponĀ•ku

kĀ•mĀiĀ•áckých výprav a jeho funkci pĀ•mĀevzalo mĀ•sto Akka na severním konci stejné zátoky. Haifa byla znovu vzkĀ•mĀíš na zaĀ•átku 20. století spolu s pĀ•mĀichodem nových pĀ•mĀistĀ•hovalcĀ•. BaĀ•ínatý sever byl osázen eukalypty, které ho vysušily a uĀ•inily mnohem Ā•ivotu pĀ•mĀijemĀ•jšim a také zatly tipec komárĀ•m a malárii. V HaifĀ• jsou

navštĀ•vili kostel Stella Maris, který stojí na západních svazích hory Karmel nad jeskyní, kde se ukrýval prorok Eliáš. Ve 12. stol. zde kĀ•mĀiĀ•áci zaloĀ•ili nový Ā•mĀád, kterýpak asi? :-)) Z vyhlídky pod klášterem jsme popat

na mĀ•sto v zátoce a Bahajské Semiramidiny zahrady, s hrobkou proroka Bába. Pak rychlý obĀ•d v drůzké vesnici kousek za Haifou a pĀ•mes pohoĀ•mĀí Karmel zpátky na jih smĀ•r Tel Aviv. KopeĀ•ky jsou na místní pomĀ•ry nezvykle zalesĀ•Ā•lovĀ•k si tu pĀ•mĀipadá jako doma. Inu, není divu, zdeši les byl totiĀ•¾ vysázen umĀ•le. ZalesĀ•ovací práce zaĀ•aly již

britské mandátní správy a ve skladbĀ• stromĀ• pĀ•mĀevaĀ•ují duby a borovice. (IzraelštĀ• drůzové Ā•ijí pĀ•medevš v okolí Karmelu, v Galilei a na Golanských výšinách a jsou to jediní Arabové, kteĀ•mĀí mohou slouĀ•it v izraelské armádĀ•, neboĀ•¾ jsou vĀ•dy loajální k území, které obývají.)

Poslední zastávku pĀ•med návratem do Betléma jsme si udĀ•lali v JaffĀ•, kterou zaloĀ•il Jáfet po potopĀ• svĀ•ta – d jeden z hlavních a nejrušnĀ•jšich pĀ•mĀistavĀ• StĀ•medozemního moĀ•me, dnes pĀ•medmĀ•stí Tel Avivu. Celken nenadšená Haifou jsem se do Jaffy ani moc netĀ•šila, ale nakonec se mi tu moc líbilo. Prohlídli jsme si

kostel sv. Petra, jehoĀ•¾ hlavním mottem je Petrovo vidĀ•ní. Hladový Petr zrovna Ā•ekal, aĀ•¾ mu pĀ•mĀipraví obĀ•d, kdyĀ•¾ spustila plachta se „všemi moĀ•nými Ā•tvernoĀ•ci, dále zvíĀ•mata, co se plazí po zemi, a ptáci. A nĀ•jaký hlas zavolal: ‚Jen do toho, PetĀ•me, zabíjej a jez!‘ Petr odpovĀ•dĀ•l: ‚Ani za nic, pane! Nikdy jsem ještĀ• nejedl nic poskvrĀ•ného ani neĀ•istého!‘ A ten hlas k nĀ•mu promluvil podruhé: ‚Co BĀ•h prohlásil za Ā•isté, o tom neĀ•mĀíkej, Ā•¾e je to poskvrĀ•né.‘ A opakovalo se to tĀ•mĀikrát. Pak se ta vĀ•c vrátila zpĀ•t do

nebe“. Petr správnĀ• pochopil, Ā•¾e BĀ•h nedĀ•lí na Ā•isté a neĀ•isté nejen zvíĀ•mata, ale i Ā•lovĀ•ky, a odeš Caesareie pokĀ•mĀít Kornelia. A tím se definitivně nĀ•zorovĀ• rozešli kĀ•mesĀ•anství a judaismus. Kostel stojí na místĀ•jaffské pevnosti, má krásný modrovĀ•ový interiér a kazatelnu vyĀ•mĀezanou z jednoho kusu olivového dĀ•me. Sta

uliĀ•kami jsme sešili dolĀ• do pĀ•mĀistavu, cestou jsme potkali etiopskou svatbu. SvatebĀ•anky byly jedna princezna vedle druhý, svatebĀ•ané byli unisono obleĀ•eni v bílém s klobouky a prouĀ•kovanými hĀ•lkami a všichni byli milí a zdvoĀ•milí, i kdyĀ•¾ se jim z tĀ•ch tĀ•ristĀ• musely otvírat kudly v kapse.

Prošli jsme se po pĀ•mĀistavní hrázi, kam kdysi pĀ•mĀiplouvaly cedry na stavbu Prvního chrámu a odkud prchal Jonáš, aby se vyhnul boĀ•ímu úkolu. Nebylo mu to nic platný, StvoĀ•mĀitel dobĀ•me ví, Ā•¾e jeden z hlavních pilíĀ•mĀ• v dĀ•slednost. TaktĀ•¾ jsme popatĀ•mĀili na skálu (trochu velíkšské oznaĀ•ení teda), ke které byla pĀ•mĀipoutár

Andromeda. Myslím, Ā•¾e ji Perseus nezachránil ani tak pĀ•med moĀ•skou obludou, jako pĀ•med utopením, které jí hrozilo pĀ•mĀ kaĀ•¾dé jen trošku vĀ•tši vlnĀ•. SluníĀ•ko uĀ•¾ usilovĀ• zapadalo, kdyĀ•¾ jsme se vydali zpĀ•t na cestu d Ā•ĀimĀ•¾ ještĀ• dnešním záĀ•itkĀ•m nebyl konec, protoĀ•¾e po veĀ•eĀ•mĀi jsme si vyrazili na skok do noĀ•ního JeruzalĀ•ma.

První zastávku jsme si udĀ•lali u starého vlakového nádraĀ•í, které dnes slouĀ•í jako kulturní scĀ•na, mĀ•Ā•ete si sem zajít na koncert, pĀ•mednášku, výstavu Ā•i jen tak posedĀ•t u kávy. Pak jsme si prohlédli vĀ•trný z r. 1857, jednu z prvních staveb za hradbami pĀ•medlidĀ•ného JeruzalĀ•ma. Nechal ho postavit anglický Ā•id sir Moses Montefiore spolu s nĀ•kolika nájemnými domy. Sen o mlynĀ•mĀském prĀ•myslu však zĀ•stal jenom snem.

Dalši zastávka – Kneset, jednokomorový parlament pro 120 izraelských zákonodĀ•cĀ•. Hranice pro vstup do parlamentu je 1,5%, to jsou na tom ještĀ• o moc hĀ•Ā•m, neĀ•¾ my. PĀ•med Knesetem stojí pĀ•timetrová litinová menora. Je to údajnĀ• kopie meny, která stála v Druhém chrámu a byla vyhotovena podle zobrazení uloupené koĀ•mĀisti na TitovĀ• oblouku v Ā•ímĀ•.

Kneset-menora je taková uĀ•ebnice dĀ•jepisu ve zkratce, na jednotlivých ramenech je

http://www.kudlanka.cz VytvoĀ•eno pomocí Joomla! GenerovĀ•no: 18 January, 2022, 16:27

vyobrazeno asi 30 nejvýznamnějších událostí Židovských dějin. Pak jsme si je prohlédli (jen zvenku samozřejmě) nejvýznamnější izraelský rabinát a hned vedle stojící Velkou synagogu. Nakonec jsme vešli Damašskou bránou do Starého města. Jindy rušné ulice byly tiché a liduprázdné. Inu, právě zařabovat. Prošli jsme křesťanskou a pak židovskou čtvrtí až ke Zdi nářků. To místo má loci i za dne, ale když je vde kolem tma a nad vámi se tyčí nasvícená ta obrovská promodlená zeď, tak to na vás dejchne dvakrát. To to byla taková působivá tečka za pátým dnem. Měra Blízkovýchodní (přímířská Jeruzalém)